
STIJN STREUVELS, HET EINDE & ZOMERZONDAG.

Tekstuitgave en werkschrift door Jef van Meensel. Manteau, Brussel/
Amsterdam, 1978, 116p., 125 fr. ('Cursorisch lezen')

In de 'Verantwoording' van deze schooluitgave houdt Jef van Meensel een warm pleidooi voor de lectuur van Streuvels op school. Hij wijst hierin met name op het ongeëvenaarde epische en taalscheppende vermogen van de Westvlaamse particularist. Zonder hiervan iets af te willen dingen, zou ik toch bij deze uitgave twee vragen willen stellen. Ten eerste: is het niet wenselijk om voor de klassikale lectuur van integrale teksten (ik bedoel dus niet: fragmenten) bij voorkeur verhalende literatuur uit onze eeuw te kiezen? (De beide verhalen van Streuvels dateren van het einde van de vorige eeuw.) En ten tweede: vormt het particularistische tekstidoom, zelfs met een zorgvuldige woordverklaring, niet een bijna onoverkomelijke barrière tussen het werk van Streuvels en de jonge lezer van vandaag? Ik hoop van harte dat de aspirant-gebruiker van deze schooleditie deze vragen negatief kan beantwoorden, maar ik koester de vrees dat dit niet het geval is. Jammer eigenlijk, want over de didactische aanpak van Jef van Meensel valt niets dan goeds te vertellen. Het werkschrift bevat zes rubrieken: 1. Tijdens en na de eerste lectuur (eerste benadering), 2. Schrijven en schrijverschap bij Streuvels (extrinsieke benadering vanuit de auteur en zijn tijd), 3. Tekstbegrip (inhoudsbenadering), 4. De tekst als verhaalkunst (intrinsieke benadering van de structuuraspecten), 5. Verhouding literatuur-maatschappij (groepswork) en 6. Integreren (vakkenintegratie). Elke rubriek wordt verder ingedeeld volgens het decimale systeem en bevat telkens algemene en specifieke leerdoelstellingen, individuele taken en allerlei andere opdrachten. Hoewel deze didactische uitwerking voorbeeldig mag worden genoemd, zou ik toch nog enkele suggesties voor verbetering en uitbreiding willen geven. Bij de doelstellingen zou ik willen differentiëren tussen basis- en uitbreidingsdoelstellingen, m.a.w. tussen wat minimaal van de leerling te verwachten valt en wat door de vlugge en begaafde leerlingen daarenboven nog gedaan kan worden. Bij de methodische aanpak zou ik me niet beperken tot individueel werk en groepswork, maar zou ik ook dramatische werkvormen (bijvoorbeeld rollenspel) inschakelen. Daardoor kan men immers gemakkelijker ook een aantal affectieve doelstellingen realiseren, die met name voor het literatuuronderwijs zo belangrijk zijn. Maar deze enkele opmerkingen doen niets af van mijn algemeen oordeel over dit boekje: de tekstuitgave en het werkschrift bij Streuvels' Zomerzondag en Het einde, bezorgd door J. van Meensel, zijn beide even voortreffelijk.

Jan Uyttendaele